

Hensyn til Dvæg, thi det er under alle Omstændigheder sandsynligt, at Gierne ville være mere forsigtige med deres Heste end med deres andre Kreaturer, da Affavnet af Hestene i Almindelighed er langt vigtigere end det af samme Grunde hidførte Affavn af Kreaturer. Udvalget maa saaledes anbefale det stillede Ændringsforslag til Antagelse af Thinget.

Jesperfen: Jeg har tilladt mig til § 8 at stille et Ændringsforslag, som gaaer ud paa, at Statskassen skal udrede fuld Erstatning for alle de Dyr, de være syge eller ikke syge, som nedslaaes i det første Sogn af hvert Amt, hvor Dvæg sygdommen bryder ud. Det er almindeligt anerkjendt, at de Sygdomme, hvis Behandling er Gjenstand for nærværende Lovforslag, ere saa farlige, saa ondartede, at man maa anvende ethvert Middel til at forhindre deres videre Udbredelse, og det er denne Betragtning, der har ledet mig, da jeg stillede Forslaget. Naar man betænker, hvilke Dødelæggelser disse Sygdomme have anrettet her i Danmark, naar man er opmærksom paa det store Staaer i Velstanden, som disse ødelæggende Sygdomme have til Følge, naar man tager Hensyn til, at Sygdommene ere incurable, at det eneste Middel, der har virket derimod, har bestaaet deri, at saasnart de viste sig paa et Sted, blev alt Dvæget slaaet ned, saa troer jeg, at disse Kjendsgjerninger indeholde en alvorlig Opfordring til at anvende ethvert Middel, der kan bidrage til at forhindre Smitsomheds Udbredelse. Næsten alle Forfattere, der have skrevet om denne Gjenstand, have erklæret sig for, at disse Sygdomme saa at sige ere incurable, idet man regner paa, at kun 5 pCt. af de angrebne Dyr blive frelst, og det er endda Spørgsmaal, om de, der ere frelst, vir-

kkelig være angrebne. Man vil ogsaa finde, at man næsten overalt i Udlandet har anbefalet Nedslagning og Spærring som de virksomste Midler mod Sygdommens videre Udbredelse; den samme Fremgangsmaade har tidligere været anvendt i Danmark, ja, det er kun saa nær siden, da der paa Faurholm, der tilhørte Regjeringsgen, udbrod en ondartet Lungesygdom, at man greb til strax at nedslaae alt Dvæget, for at sætte en Grænse for Sygdommens videre Udbredelse. Naar man nu betragter Loven, saaledes som den er kommen fra Regjeringen, saa troer jeg, at det maa indrømmes, idetmindste er det min Mening, at man maa befrygte, at Lovens Bestemmelser med Hensyn til at forebygge Sygdommen ikke ville vise sig virksom nok, hvilket væsentlig kommer deraf, at den paabyder, at Communerne skulle betale Halvdelen af Erstatningen for de dræbte Dyr. Taxationen vilde jo i Reglen blive mindre favorabel for Dyrenes Gier, idet Taxationsmændene, som naturligtvis maa tages fra den allernærmeste Æmne, senere skulle, som Indvaanere i Amtet, bære en Deel af de Omkostninger, der ere forbundne med Erstatningen; da Taxationsmændene ville komme til at paaligne sig selv og deres Naboer Byrder, kunne de fristes til at taxere Dyret lavere, end det i Virkeligheden er værdt, og det samme troer jeg gjælder om Dyrslægen. Dog saa han skal bære sin Andeel af Byrderne; det maa være ham om at gjøre at staae sig godt med Beboerne i det District, hvor han skal leve; han vil maaskee derfor ikke være hurtig nok med at erklære, at en Nedslagning er nødvendig, han vil vente, for at see, om Sygdommen ikke gaaer over, for saaledes muligt at befrie Gieren for Tab.